

І чужому наукаютою,
І свого не наукаютою...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Henderson 4-0237
Henderson 4-0807
УНСоюз: Henderson 5-6740
Тел. з Нью Йорку: —
Barclay 7-4125
УНСоюз: Barclay 7-5337

PIK LXXI. Ч. 143. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 4-го СЕРПНЯ 1964 10 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 4, 1964 No. 143. VOL. LXXI.

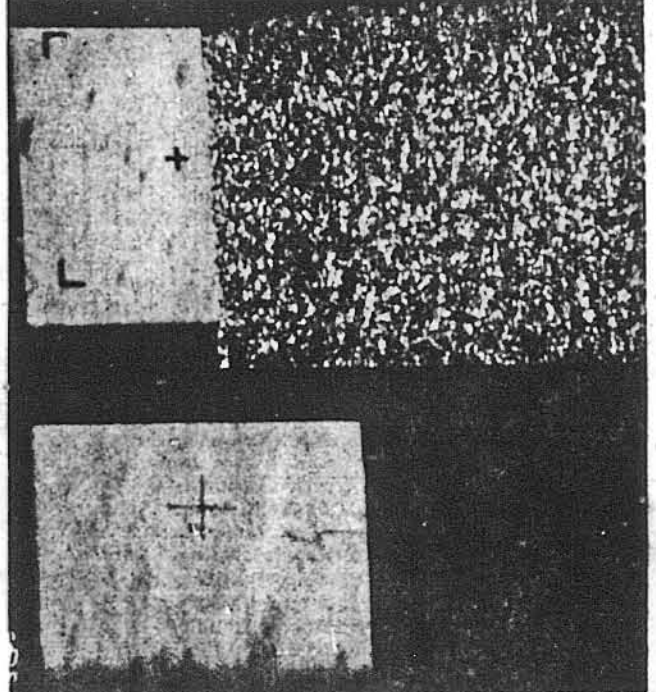
УВЕСЬ СВІТ ПОДИВЛЯЄ ІСТОРИЧНЕ ДОСЯГНЕННЯ АМЕРИКИ В КОСМОСІ ПІСЛЯ БЛИСКУЧОГО УСПІХУ „РЕЙНДЖЕРА 7” В ПОЦІЛЕННІ ТА СФОТОГРАФУВАННІ МІСЯЦЯ. ВЖЕ НА 1965 РІК АМЕРИКА ПЛАНУЄ ПРОБНУ ВИСАДКУ РАКЕТИ НА МІСЯЦІ У ПІДГОТОВІ ДО ВИСИЛКИ ЛЮДСЬКОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ НА ТУ ПЛАНЕТУ В 1970 Р. „РЕЙНДЖЕР 7”, ПРОЛІТЕВШИ 243,665 МИЛЬ, ПОЦІЛИВ У ВИЗНАЧЕНЕ МІСЦЕ, ЗРОБИВШИ І ПЕРЕСЛАВШИ НА ЗЕМЛЮ 4,320 ФОТОЗНІМОК З ПОВЕРХНІ МІСЯЦЯ

Г. М. Скурмасер, директор „Проекту Рейнджер” з Лабораторії джетового провідання в рух в Пасадені, Каліфорнія, показує місце на мапі Місяця, в яке був скерований і точно з планом поцілюв „Рейнджер 7”.

Фото знімки поверхні Місяця, зроблені апаратами „Рейнджера 7” з віддалі 85 миль та переслана на Землю. Фото знімки показує кратери на поверхні Місяця величини до 500 стій у промірі.

Останні фото знімки, зроблені „Рейнджером 7” перед його поцілюванням у Місяць. Ці фото знімки були зроблені з висоти яких 3,000 стій та показують в найбільшій деталі поверхню Місяця, включно з кратерами на яких три стій глибини.

Лос Анджелес. — Представник Крайової Адміністрації для справ авіонавтики і космічних дослідів подав до відомо, що успішні результати лету Рейнджера 7, завершеного в п'ятницю 30-го липня, дозволяють сконцентрувати тепер дальші дослідів американських науковців і техніків на здійснення „Проекту Сорвєр”, що його метою є висадка пробної ракети з кабіною, пристосованою для людської залоги для десанту на Місяці. У зв'язку з цим велика кількість провідних інженерів і технологів буде переведена з програми Рейнджер 7 до праці над Проектом Сорвєр, здійснення якого передбачене на 1965-й рік. У звідомленнях офіційних чинників про лет Рейнджера 7 до Місяця підкреслюють, що його місія завершилась повним успіхом. Рейнджер 1 пролітав 243 665 миль в 68 годинах і 35 хвилинах і поцілюв у визначеному для нього місці, яких 9 до 10 миль від точки прицільу, поверхню Місяця о годині 9:25 ньюйоркського часу. Долітаючи до Місяця, в останньому 15-хвилинному етапі своєї подорожі, Рейнджер 7 зробив з допомогою шести фото-телевізійних камер 4 320 фотографій поверхні Місяця. Останні з них яких дві десятих секунди перед зударом з поверхню Місяця. Усі зроблені фото знімки були передані апаратурою Рейнджера до Землі, де їх прийняли успішно спеціальні станції і де їх негайно почали викликати лабораторії проекту Рейнджер 7.

Припиняються расові неспокої в Рочестері, починаються в Джерзі Сіті
Рочестер, Н.П. — Губернатор Ньюйоркського штату Нелсон Рокфелдер видав розпорядження відкликати з Рочестеру всі з'єднання Національної Гвардії в кількості 1,200 старшин і воїнів. Ці з'єднання Національної Гвардії були в Рочестері повний тиждень, щоб перешкодити чи — в потрібі — інтервенувати в нових расових заворушеннях, до яких дійшло в тому місті. Губернатор Рокфелдер відкликав Національну Гвардію в порозумінні з місцевими властями та після того, як сім останніх днів у місті пройшли спокійно, без будь-яких нових расових неспокоїв. Губернатор Рокфелдер, проголошуючи своє розпорядження, ствердив, що місцеві поліція уже може гарантувати порядок у місті і безпеку громадянам. Про успішність в Рочестері свідчить також факт, що місцеві поліція в силі 300 осіб, хоч залишається ще в погрітві, все ж таки вже виконуватиме нормальну службу із відвінню від служб диями. Припинено тільки довші відступки. Тим часом до деяких неспокоїв прийшло в Джерзі Сіті, Н. Дж. Це трапилось після того, як поліція заарештувала в центрі муринського поселення одну муринку за порушення порядку. Заарештована не має також другу жінку, яка намагалася перешкодити в арешті першій. Тоді швидко організувалася група негрів в кількості яких 40 осіб і почала демонструвати перед поліцією станиною в своєму районі, кидаючи каміння та обзиваючи поліцію в „брутальності”. Швидко групу демонстрантів розігнало, але тоді зібралася друга, більша група, що нараховувала вже коло 500 осіб, на перехресті двох вулиць в районі поселення негрів та знову почала демонструвати, кидаючи камінням та різкими іншими „твердими предметами” в поліцію. В тому часі через місце демонстрації переїжджала автомобілем біла жінка, Дороти Гудак, зі своєю 13-літньою дочкою і 22-літнім сином. Демонстранти зупинили авто, повинували в ньому війна та потурбували пасажирів, яких опісля перевезено для перевірки до місцевого шпиталю.

Михайло Підгорецький, довголітній редактор „Нового шляху” та видатний діяч, помер у Вінніпегу
Вінніпег, Канада. — Михайло Підгорецький, член-основник видавництва „Новий Шлях” та довголітній начальник редактор „Нового Шляху” і заступник голови дирекції цього видавництва, помер тут попередньої неділі, 26-го липня, на 65-му році життя. Покійний належав до найвидатніших громадсько-українців Канади. Був головою Крайової Екзекутиви Українського Національного Об'єднання в Саскатуні в 1936-му році, членом Президії Комітету Українців Канади в Вінніпегу, колишнім головою Головної Управи Української Стрілецької Громади, членом Братства Українських Січових Стрільців. Помер від серцевої атаки. Панахида відбулася в середу, 29-го липня в залі Філії УНО, а похорон в четвер, 30-го липня, з катедрального храму св. Володимира і Ольги під проводом впр. о. прабата Василя Кушніра та в сослуженні духовенства. Смерть сл. п. Михайла Підгорецького з великою та незаступимою втратою не тільки для його родини та великої української спільноти в Канаді, але й для всієї Української Громади, зокрема для вірної української преси. В-во „Свобода” прилучується до глибокого смутку підслів великої втрати та висловлює найглибше співчуття Родині Покійного.

Північнов'єтнамські комуністи атакували корабель ЗДА
Вашингтон. — Три північнов'єтнамські патрульні човни заатакували 2-го серпня торпедами і 37-міліметровими гарматними стрільнями американський корабель-інцидент „Меддокс” на міжнародних водах за яких тридцять миль від бережжя Північного В'єтнаму. На атаку комуністичних човнів корабель „Меддокс” і чотири військові літаки ЗДА, які його супроводили, відповіли вогнем, пошкоджуючи судна комуністів і примушуючи їх до припинення обстрілу та до відступу. Повідомлення про цей інцидент були подані Департаментом Оборони ЗДА з підкресленням, що ні нищильник „Меддокс”, ні американські літаки не зазнали ніякого пошкодження, ані не мали втрат ранених серед залоги. Нищильник „Меддокс” відбував свій звичайний патрульний рейд і напад комуністів не був спровокований ніякими його діями. В повідомленнях не означувало початково напасників, які не мали ні прапорів, ні інших ознак державної належності, але згодом секретар МекНамара ствердив категорично, що нападаючі човни були північнов'єтнамські. Про інцидент повідомлено зараз президенту Джансона, і в Білому Домі відбулася 45-хвилинна нарада уряду і представників командування. Департамент оборони не вважав цього інциденту якоюсь більшою кризою і заявив, що американські кораблі продовжуватимуть свою патрульну діяльність біля бережжя Північного В'єтнаму. У зв'язку з нападом північнов'єтнамських комуністів виступив із окремою заявою провідник республіканців у Сенаті, сенатор Еверетт МекКінлі Дірксен, стверджуючи, що цей інцидент діявсь ще раз безпідставно, американські політики у В'єтнамі і Південно-Східній Азії і що ситуація вимагає рішучих заходів з боку ЗДА. В демократичних колах Сенату і Палати Репрезентантів сподіваються, що інцидент з обстрілом американського нищильника приведе до затяжної й гострої дебати на терені Конгресу.

Сенатор Фулбрайт перестерігає перед зменшенням закордонної допомоги
Вашингтон. — Сенатор Р. В. Фулбрайт, голова виключної сенатської комісії закордонних справ, перестерігає Конгрес, що пліюване зменшення запропонованої урядом президента Джансона закордонної допомоги в сумі 3.5 мільярдів доларів могло б захитати цілою програмою закордонної допомоги, як політичним фактором. Сенатор Фулбрайт виголовив свою промову в цій справі минулої суботи, 1-го серпня, започатковуючи нею дебати над програмою закордонної допомоги в Сенаті, яка потрібна впровадженню цього тижня та яка належить до тих нагалих законопроектів, що їх Конгрес повинен схвалити ще перед своїм відкриттям. На початку минулого тижня цей законопроект схвалила Палата Репрезентантів, приймаючи в цілості пропозицію Уряду, хоч і зменшивши на 200 мільярдів доларів видатки на адміністративні програми. Сенатор Фулбрайт, демократ з Аркансо, назвав запропоновану президентом Джансоном програму закордонної допомоги „наймудрішою акцією від часу Пліну Маршала в 1948-му році”, ствержуючи рівночасно, що запропоновані Урядом видатки на цю програму є в порівнянні із збільшенням національних прибутків відносно найменшим обтяженням американських платників податку від часу, як цю програму закордонної допомоги започатковано.

Відділи УНС на півдні Шикаго планують придбання нового дому
Шикаго, Іл. — Минулої п'ятниці, 31-го липня, тут у приміщенні доу Відділів УНСоюзу та з участю головного передсідника УНС п. Йосипа Лисогора та головних урядовців УНС з цього міста: заступника гол. передсідника інж. Степана Куропаса, головних контролерів дир. Петра Пуцила і п. Івана Іванчука, а головних радників п. Тараса Шпікули, пані Олени Олек і проф. Митрона Куропаса, як і голови Окружного Комітету Відділів УНС п. Олека, відбулися наради представників місцевих Відділів УНСоюзу в справі придбання нового, більшого і вигіднішого доу в цьому районі, що міг би служити за осередок союзового і громадського життя. В нарадах взяло участь, разом з головними урядовцями, понад 25 представників Відділів УНС. Причому цих нарад була нагода закупити відповідний дім для місцевих Відділів УНС при Савт Вестерн евеню. Вейчасники нарад позитивно висловлювалися про потребу такої кращої приміщення, що мало б корисні наслідки для союзової і громадської активності. Обрано окрему комісію і шістьох осіб, в цьому двох представників Відділів, яка має перевірити справу та скласти відповідний звіт на спеціальних нарадах представників усіх місцевих Відділів УНС з відповідними рекомендаціями. Терміни придбання має бути проданий, а УНСоюз міг би допомогти в купівлі відповідною гіпотечною позичкою. Народи відкрив і ними проводив гол. контролер дир. Петро Пуцило. Гол. передсідник п. Йосип Лисогор з своїм словом м. і висловив подяку і признання союзовим за їхню прикладну репрезентацію в участі місцевої Громади у великих урочистостях відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні 27-го червня та за віддану працю для повного успіху цієї великої акції. Під час нарад відано деяку увагу й можливостям придбати для союзовців Середнього Заходу відповідну оселю („Союзівку”) в шейті Ілліной.

На Союзівці відсвятковано урочисто празник святого Володимира
Союзівка, Кергонсон. — українського народу до відкриття на Україні Християнської Церкви й української державності. До Служби Божої співав хор під керівництвом відомого нашого диригента Івана Задорного з участю місцевих сил з-поміж гостей і відвідувачів Союзівки. Після Служби Божої відбулося миркування й розділення просфори. Перед проповіддю впр. о. Гузар склав побажання усім Володимиром Празник св. Володимира був відзначений також і в православній каллиці на Союзівці, Службою Божою, що її відправив впр. о. Богдан Желехівський, який також висловив стосовну до празника проповідь.

Концерт Галини Андреадіс й Оксани Ленець був мистецькою атракцією на Союзівці
Союзівка, Кергонсон, Н. П. — Мистецькою атракцією кінця минулого тижня на Союзівці був черговий культурно-розваговий вечір, влаштований у великій концертній залі „Веселки” з участю відомих українських мистців пісні, музики і слова. У програмі концерту виступила із низкою пісень українських класичних і сучасних композиторів відома українська співачка з Аргентини Галина Андреадіс, оплескувана тепло і рясно присутніми. Співачці аккомпаніював при фортепіані проф. Олександр Омельський. Так же само тепло і з оплесками зустрічали зібрані численно слухачі мистецьку гру на скрипці Оксани Ленець, при фортепіановому супроводі Володимира Генуши. Проводив вечором відомий гуморист і мистець сцени Ярослав Пінот. Рудакевич, який представляв учасників програми і в антрактах розвеселяв слухачів гумористичними скетчами й дотепами. Після концерту відбулася забава з танцями, до якої грала оркестра „Амор” і під час якої проголошено багатолітєвісім Володимиром з-поміж гостей і з адміністрації Союзівки.

Галина Андреадіс

● 15-та Зустріч українців Америки й Канади відбувається біля Дітройту, на сумісстві Оселі „Київ”, у дні 1 і 2 серпня. Зустріч проходить під гаслом відзначення 150-ї річниці з часу народження Тараса Шевченка.

Д-Р ВОЛОДИМИР ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ (УЧЕНИЙ, ПОЛІТИК, ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ.)

27-го липня, 1964-го р. сповнилося проф. д-рові Володимиру Залозецькому 80 років життя. Гарний то вік, а тим він гарніший, що сповнений був великою науковою, політичною, і громадською працею Ювілянта для добра українського народу.

Професор Володимир Залозецький, один із найвідоміших синів Буковини, народився в Чернівцях, 27-го липня 1884 в родині лікаря д-ра Володимира Залозецького, президента Палати лікарів у Чернівцях, і Софії Питей, дочки президента Вищого Красового суду в Чернівцях.

Закінчивши гімназію в Чернівцях, студіював право на університетах в Чернівцях, Мюнхені, і Відні, отримавши ступінь доктора. Крім цього також студіював також філософію (археологію та історію мистецтва) на університетах у Римі, Флоренції, Парижі та Відні і також отримав ступінь доктора.

Після закінчення студій і відбуття військової служби, Ювілянта іменували на пост асистента при Центральній Комісії для дослідження і збереження мистецтва та історично-меморіальних пам'яток у Австроугорській монархії. Комісія ця тоді виступала як інститут мистецтвознавства або навіть шов у ролі академії, якої протекторами були члени королівської родини, а діловими керівниками визначні діячі і учені тодішньої Австрії. На тому становищі Ювілянт крім практичної роботи виконував також і наукову працю.

Завдяки відданій праці та талантам Ювілянт скоро був підвищений до ступеня генерального консерватора для неміських провінцій Австрії, за виком Галичини, і на цьому становищі зробив він багато для збереження пам'яток українського мистецтва, про що треба б окремо писати.

Скоро після цього підвищення Ювілянт був іменований редактором „Записок“ (Міттайюнген) згаданого Комісії і у цих „Записках“ умістив багато своїх наукових праць.

У два роки після вступлення на службу у „Комісію“ він був іменований її вченим секретарем.

Як видатного фахівця у галузі мистецтвознавства тоді Кардинал Теодор Іншнер іменував його дорадником в Інституті плебанії і зберігання церковних пам'яток.

Маючи поважне становище Ювілянт видатно допоміг при іменуванні д-ра Ларіона Свенціцького на консерватора для Галичини.

Коли розпочалась перша світова війна, Ювілянт як старшина австрійської армії був зобов'язаний уже в перших днях і зі своєю частиною відійшов на східний фронт. У боях в Карпатах був 3 рази ранений і потрапив у російський полон.

Він утік з полону і вдалося йому дістатися на Буковину, але російські власті викрили його і знов арештували і як полоненого знов вислали у глибоку Росію, звідки Ювілянт знов утік. Йому вдалося добратися до Києва, де увійшов в контакт з перебуваючим там д-ром Свенціцьким і на рекомендацію голови Центральної ради проф. Грушевського був іменований професором німецької і французької мови на університеті св. Володимира у Києві.

Коли більшовицькі наближались до Києва, Ювілянт покинув Київ, повернувшись до Чернівців, зголосився знов у свій полон і як військовий старшина вийшов до Одеси до Генерального Штабу австрійських окупційних військ. Там він боровся і інтерв'ював у справах українців, яких русифікаційське командування австрійської армії арештувало.

Після розпаду Австрії Ювілянт залишився в Чернівцях і разом з іншими українськими діячами почав будувати українське життя в цій частині західноукраїнської землі. Він став заступником голови Української Національної Ради у Чернівцях, яку очолював Омелян Попович.

Під тиском румунських окупційних військ Нац. Рада була примуслена покинути Буковину і переїхати до Галичини, але частина переїхала до Києва, а була там якийсь час у характері красної власті, яку очолював Ювілянт.

Коли ж румунські окупційні війська окупували цілу Буковину, румунські власті арештували багатьох українських діячів і Ювілянта. З тюрми Ювілянт пощастило втекти до Галичини, звідки він вийшов до Відня як радник диплісії ЗУНР, а згодом іменований був „шарже дафер“ із функціями посла УНР у Берліні і Швейцарії.

Після закінчення от. Петлюрою Варшавського договору Ювілянт повернувся на Буковину і присвятив свої зусилля обороні українців перед асиміляційним курсом румунських властей та розбудові українського зорганізованого життя на Буковині.

Коли з приходом параністичної партії до влади в Румунії заступало певне відпруження у „активістсько-політичній ситуації“ Румунії, Ювілянт разом з іншими тоді українськими діячами на Буковині заснував Українську Національну Партію, і Ювілянт був обраний членом румунського сенату у 1928 р. а у виборках 1932 р. його обрало членом парламенту (камера). На обіймах становища Ювілянт проробив величезну роботу в користь українців і української справи.

У 1937 р. коли голова Комітету зорганізованих національних меншин Європи, слов'янець д-р. Вільфрант помер, на Ювілянта був обраний головою того Комітету.

В короткий газетний статті немає можливості дати докладний образ тої великої праці і заслуг Ювілянта як вченого, політика і громадського діяча для української справи, треба було тільки обмежитися сухим переліком дат і фактів із життя Ювілянта.

Але вже і сам цей перелік вистачить для того, щоб зрозуміти, яку роль у українському житті відіграв Ювілянт в часі свого довгого, інтересного, і працюючого життя, яке при цьому було багате у події, які, списані у книжку, могли б стати повістю про життя одного із найзаметніших діячів нашого відродження.

Наше все громадянство у вільному світі бажає Ювілянта, як і багатьох і багатьох літ життя і кріпкого здоров'я, яким Ювілянт і досі вітається.

Теодор Данилів

Читайте щоденник „Свобода“

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ПРОДОВЖУВАТИМЕ ПРАЦЮ В НЬО ЙОРКУ ЗАЯВА НОВОГО ГОЛОВИ ІНСТИТУТУ ТЕОДОРА ДЖУСА

Головна Управа Українського Інституту Америки зійшла в п'ятницю, 17 липня на перше засідання після смерті основника, фундатора й першого голови Інституту Володимира ДЖУСА, щоб затвердити його заслуги та вшанувати пам'ять цієї великої людини.

При цій нагоді Головна Управа заявила свою готовність та ствердила свою незломну волю продовжувати працю Інституту відповідно до плану й програми, що були поставлені в основу цієї установи її фундатором і добродієм бл. пам. Володимиром ДЖУСОМ.

На засіданні головував інж. Остап Балабан, заступник голови Інституту, який у своєму жалюбному слові підкреслював, що бл. пам. В. ДЖУСА своєю щирою рукою був шляхетним добродієм не тільки самого Українського Інституту, але й багатьох інших українських та американських установ. Прийнявши вшанувати пам'ять свого першого голови в мовчазній тиші.

Проф. університету м. Нью Йорку, почесний член Інституту, адвокат Даніел Г. Кейн відчитав декларацію і запропонував, щоб її вписати до протоколу цього засідання. Декларація звучить:

„Володимир ДЖУС, фундатор, перший президент і головний меценат Українського Інституту Америки, помер у п'ятницю, дня 19-го червня 1964.

Винахідник, індустріяліст і керманчик - організатор, він був був тривкий фундамент свого промислу, на якому опирали свої культурні, освітні та харитативні шляхетні вчинки.

Родився в Західній Україні, прибув до цієї країни в 1913 році та, згідно з американськими традиціями, оселився великі успіхи. З відчуження до української культури, в якій виховувався та до американських вільностей, що їх вибрав для себе, заснував Український Інститут в Америці.

Інк., щоб зберегти найкращі цінності української культури в нових обставинах на вільній американській землі.

Відсутність його помічної й керуючої руки, як теж і шляхетного виразності та підтримки будемо відчувати довгими роками. Прикраса нашу відданість ідеям та засадам Українського Інституту, що його Покійний фундатор так глибоко любив.

Декларацію прийнято одностайно і рішення вписати її до протоколу засідання Головної Управи.

Описи передано вибори на наступні функції:

На голову Українського Інституту обрано одноголосно діяча для української справи, треба було тільки обмежитися сухим переліком дат і фактів із життя Ювілянта.

Але вже і сам цей перелік вистачить для того, щоб зрозуміти, яку роль у українському житті відіграв Ювілянт в часі свого довгого, інтересного, і працюючого життя, яке при цьому було багате у події, які, списані у книжку, могли б стати повістю про життя одного із найзаметніших діячів нашого відродження.

Наше все громадянство у вільному світі бажає Ювілянта, як і багатьох і багатьох літ життя і кріпкого здоров'я, яким Ювілянт і досі вітається.

Теодор Данилів

Читайте щоденник „Свобода“

Як українці Лос Анджелесу символічно відкривали вашингтонський пам'ятник Тарасові Шевченкові

Небагато з українців міста Лос Анджелесу і його околиць мали змогу поїхати до Вашингтону у той історичний день відкриття пам'ятника Тарасові Григоровичу Шевченкові. А тому українці Лос Анджелесу з ініціативи Шевченківського Комітету, що складається з представників від усіх організацій, цивільних і церковних, вирішили відзначити і урочисто відсвяткувати цю надзвичайну подію в себе.

Ввечері наступного дня після відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні ми зібралися в просторій залі нашого Народного Дому. В кожного з нас на лиці сяяла радість, радісно блищали очі. Всі дивилися на великий портрет нашого Тараса, який стояв на сцені, і Тарас, немов живий, дивився на нас, думаючи свої безсмертні думи. Коло нього стали з одного боку молоді українці, а з другого — молодий український хлопчик.

Свято почалося виконанням американського національного гімну на піяно паном Леоном Куріленко. Потім пан Іван Овечка, наш відомий поет, громадський діяч і публіцист, звернувся до присутніх з такими словами: „За кілька тисяч миль від Лос Анджелесу стоїть вашингтонський пам'ятник Тарасові Шевченкові у столиці З'єднаних Держав Америки — Вашингтоні, а ми в далекій соняшній Каліфорнії в духовному зв'язку з українцями, що вчора були присутніми на відкритті пам'ятника, відкриваємо символічно пам'ятник Тарасові Григоровичу Шевченкові в Лос Анджелесі.“

Після цих слів пан Овечка всі стоячи вислухали „Заповіт“ у чудовому виконанні хору „Кобзар“ під диригуванням видатного українського маестро Володимира Божика. Наступною точкою була свята промова пана Івана Овечку „ШЕВЧЕНКО — співець минулого, поет-свого часу, пророк майбутнього.“ Це була зразкова промова, яку дуже рідко можна почути на наших святах. Була вона глибоко-змістовна, оригінально побудована, по-мистецькому виголошена і була справді прикрасою свята.

Присутні були зворушені і захоплені промовою та нагородили промовця бурхливими, довготривалими оплесками. В кінці промови пан Іван Овечко продекламував свій свій власний гарний вірш

Іван Правденко

В кінці свята аудиторія ще раз гучними оплесками висловила свою подяку всім організаторам і виконавцям всієї святочної програми.

Іван Правденко

Іван Правденко

Іван Правденко

Іван Правденко

Іван Правденко

Іван Правденко

Іван Правденко

Десятки тисяч киян проводжали поета Максима Рильського в останню дорогу

Київ, 27 липня. — Десятки тисяч киян вийшли на вулиці міста, щоб провести в останню дорогу українського поета, академіка Максима Рильського. Тіло покійного було зранку покладене у великій залі Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білоруські, польські письменники, українські друзі М. Рильського. О другій годині дня, під звуки жалюбно музички, тіло вийшло із залу і похоронна процесія повільно рушила в напрямку на Байкове кладовище. За труною Максима Рильського йшли десятки тисяч киян, без огляду на робочий день, понедільок. В Радії мистецтв УССР, де біля труни що п'ять хвилин змінювалася почтена варт. У почесній варті були, крім офіційних комуністичних представників так зв. „уряду“ УССР, білор

